

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslava Drahošové a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobkyně **Primed-Halberstadt-CZ s.r.o.** se sídlem Litvínov, Na Pavlu 2157, zastoupené JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Praha 1, Platněřská 2, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 451/13, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.2.2011 č.j. 233/1.30/11/14.3, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj se sídlem v Ústí nad Labem, č.j. 7369/7.10/14.3-6 ze dne 4.1.2011,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Rozhodnutím ze dne 10.2.2011 č.j. 233/1.30/11/14.3 žalovaný Státní úřad inspekce práce zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil shora uvedené rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 60.000,- Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Pokuta byla žalobkyni uložena za spáchání deliktu podle ust. § 23 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, v platném znění, který spočíval v tom, že žalobkyně neprojednala s odborovou organizací v období od prosince 2009 do června 2010 ekonomickou situaci zaměstnavatele, množství práce a pracovní tempo, změny organizace práce, systém odměňování a hodnocení zaměstnanců, systém školení a vzdělávání zaměstnanců, opatření vytváření podmínek pro zaměstnávání fyzických osob, zejména mladistvých, osob pečujících o dítě mladší než 15 let a fyzických osob se zdravotním postižením, včetně podstatných záležitostí péče o zaměstnance, opatření ke zlepšení hygieny práce a pracovního prostředí, organizování sociálních, kulturních a tělovýchovných potřeb zaměstnanců, další opatření týkající se většího počtu zaměstnanců, záležitostí uvedené v § 280 zákoníku práce. Žalobkyně tím měla porušit povinnost stanovenou v ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu. Namítala, že neporušila ani nemohla porušit ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce, neboť u ní v kontrolovaném období nedošlo k žádným přípravám, přijetí nebo realizaci opatření týkajících se záležitostí v tomto ustanovení uvedených. Současně žalobkyně namítala, že pouhý odkaz na ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce bez další specifikace povinností, které měla žalobkyně svým jednáním porušit, je naprosto nedostatečný a není seznatelné, jaké konkrétní povinnosti žalobkyně porušila. Žalobkyně je toho názoru, že shora uvedené záležitosti je zaměstnavatel povinen s odborovou organizací projednat tehdy, když se u něj vyskytnou. Protože v kontrolovaném období se žádná z těchto záležitostí, která uvádí citované ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce nevyskytla, příp. nebyla aktuální, nevznikla ani povinnost žalobkyně projednat „danou otázku“ s odborovou organizací.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 4.5.2011 navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 10.2.2011 č.j. 233/1.30/11/14.3, připojeným správním spisem Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj sp. zn. 5355/7.III/10, jakož i připojeným kontrolním spisem téhož oblastního inspektorátu práce sp. zn. 3562/7.III/10 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalované, přičemž toto rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s.).

III.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze shora uvedeného kontrolního spisu vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že přípisem ze dne 30.11.2009 bylo oznámeno řediteli společnosti žalobkyně předsedkyní odborové organizace, že tato organizace působí ve firmě žalobkyně, že je registrována u Ministerstva vnitra a že se zapojila do Českomoravské konfederace odborových svazů. V příloze tohoto přípisu byl žalobkyni předložen návrh na kolektivní smlouvu se žádostí o vyjádření k jednotlivým bodům a k zahájení vyjednávání. Z kolektivní smlouvy na rok 2010 až 2012 bylo zjištěno, že se jedná o návrh nepodepsaný ani zástupcem zaměstnavatele ani zástupcem odborové organizace. Podle dalšího přípisu odborové organizace ze dne 27.1.2010 (s poznámkou došlo dne 3.2.2010) oznamuje odborová organizace, že dne 22.1.2010 byla dána výpověď paní Zitě Křivánkové ze strany zaměstnavatele z organizačních důvodů. Jelikož jmenovaná je členem orgánu odborové organizace, porušil zaměstnavatel ust. § 61 zákoníku práce a odborová organizace tímto prohlašuje, že s výpovědí Z. K. nesouhlasí. Z přípisu ze dne 6.4.2010 bylo zjištěno, že jednatelem žalobkyně odborová organizace (podepsaná Z. K.-místopředseda) bylo oznámeno, že mu již 30.11.2009 byl dán na vědomí vznik odborové organizace působící ve společnosti žalobkyně, že byl vyzván k zahájení kolektivního vyjednávání a že přílohou dopisu byl návrh kolektivní smlouvy. Protože žalobkyně písemně doposud neodpověděla, je opětovně tímto vyzývána k zahájení jednání ve výše uvedených věcech. Kontrolní spis dále obsahuje přípis předsedy Sdružení odborových organizací CZECH COAL GROUP z dne 6.4.2010, jímž oznamuje jednatelem žalobkyně, že rada sdružení schválila členství Odborové organizace Primed v tomto sdružení. Z tohoto důvodu je opětovně žalobkyně žádána o společné jednání. Přípisem ze dne 11.5.2010 adresovaným oběma jednatelům společnosti žalobkyně Odborová organizace Primed dala na vědomí složení výboru této organizace. Dále kontrolní spis obsahuje přípis jednatele žalobkyně oblastnímu inspektorátu práce, v němž se mimo jiné uvádí, že informace byly předávány přes

zodpovědného vedoucího pracovníka všem zaměstnancům. Šlo o informace, jako např. pozice zakázek, personální situace, plánované přemísťování výrobků a budoucí ekonomický vývoj. Navíc existují vývěsky, které informují o normovaných časech, faktorech, směnových výkonech, plánech dovolených a dalších.

Z obsahu správního spisu správního orgánu prvního stupně krajský soud zjistil, že dne 3.11.2010 byl vydán příkaz, jímž správní orgán prvního stupně uložil žalobkyni za shora uvedený delikt pokutu ve výši 100.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Součástí správního spisu je protokol o kontrole ze dne 26.7.2010, podaný odpor proti příkazu ze dne 10.11.2010, vyjádření žalobkyně k podkladům řízení o správním deliktu prostřednictvím zmocněného právního zástupce, rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj ze dne 4.1.2011, jímž žalobkyni uložil pokutu ve výši 60.000,- Kč, včetně povinnosti náhrady nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Součástí správního spisu je odvolání žalobkyně ze dne 17.1.2011, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

IV.

V prvním žalobním bodu žalobkyně bylo namítáno, že žalobkyně neporušila ani nemohla porušit povinnost uvedenou v ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce, protože nedošlo k žádným přípravám k přijetí a nebo realizací opatření v tomto ustanovení uvedených. Druhou žalobní námitkou bylo to, že napadené rozhodnutí pouze obecně odkazuje na toto zákonné ustanovení bez dalších specifikací povinností, které měla žalobkyně porušit. Jestliže žalobkyně žádnou „záležitost“ uvedenou v tomto zákonném ustanovení neměla zapotřebí projednat, tedy se u ní nevyskytla, pak ji nevznikla ani povinnost takovou otázku projednat s odborovou organizací. Jak je již shora uvedeno, ust. § 287 zákoníku práce stanoví povinnost zaměstnavateli jednak informační vůči odborovému orgánu a jednak v odst. 2 vymezuje záležitosti, které je s odborovou organizací povinen projednat. Takovou povinnost má co se týče ekonomické situace, množství práce a pracovního tempa, změny organizace práce, systému odměňování a hodnocení zaměstnanců, systému školení a vzdělávání zaměstnanců, opatření k vytváření podmínek vyjmenovaných v okruhu zaměstnanců a dalších opatření, která se týkají většího počtu zaměstnanců, jakož i záležitostí uvedených v ust. § 280. Z protokolu o provedené kontrole mimo jiné vyplývá, že tato kontrola byla právě zaměřena na tuto oblast součinnosti žalobkyně, jakožto zaměstnavatele a orgánu jednajícího za zaměstnance za období od 1.10.2009 do dne zahájení kontroly, tj. 23.6.2010. V tomto období byla žalobkyně nejenom

informována o tom, že u ní vznikla odborová organizace řádně registrovaná (viz přípis ze dne 30.11.2009), ale byla vyzývána opakovaně ke kolektivnímu vyjednávání (viz návrh kolektivní smlouvy na rok 2010 až 2012), byla upozorněna na porušení ust. § 61 zákoníku práce, podle jehož odstavce druhého je k výpovědi dané členu odborové organizace působícího u zaměstnavatele zapotřebí předchozí souhlas odborové organizace. Kontrolní spis neobsahuje jediný listinný důkaz ze strany žalobkyně, který by vyvrátil závěr, že žalobkyně ve vztahu k odborovému orgánu byla zcela nečinná a ignorovala jej. Na tomto závěru nemůže nic změnit oznámení jednatele žalobkyně kontrolnímu orgánu, jak se žalobkyně snaží „spolupracovat konstruktivním způsobem se zaměstnanci a zapojit je do rozvoje společnosti“, ani to, že informace byly zaměstnancům poskytovány zodpovědným vedoucím pracovníkem. Z uvedeného je tedy jednoznačné, že žalobkyně jakožto zaměstnavatel povinnosti jí dané ustanovením § 287 zákoníku práce neplnila, porušila tedy povinnost vzájemného poskytování informací v pracovněprávních vztazích mezi zaměstnavatelem a odborovou organizací a v jednom prokazatelném případě porušila i povinnost respektovat zákonem uložené spolurozhodování v případě výpovědi dané zaměstnanci – členu odborového orgánu. Žalobní námitka, že „nedošlo k žádným přípravám, přijetí nebo realizací opatření“ a že tedy žalobkyně nemohla porušit citované ustanovení zákoníku práce, je proto zcela nedůvodná. Nedůvodná je také námitka, že by samotný delikt byl ve správním rozhodnutí, jak správního orgánu prvního stupně či žalovaného, uveden nedostatečně, protože nepostačuje pouhý odkaz na povinnosti uvedené v předmětném ust. § 287 odst. 2 zákoníku práce. Rozhodné je, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahuje nejen uvedení tohoto zákonného ustanovení, ale i jeho přesnou citaci a z něho vyplývající správní delikt podle ust. § 23 odst. 1 zákona o inspekci práce i uvedení sankce za spáchání tohoto deliktu. Správní orgán prvního stupně v citaci zákona vymezil jasně, které povinnosti žalobkyně porušila a logicky žádné z těchto povinností nemohl ve výroku dále specifikovat za situace, kdy žalobkyně žádnou otázku či záležitost v tomto ustanovení zakotvenou odborovým orgánem za kontrolované období vůbec neprojednala. Krajský soud proto uzavírá, že obě napadená rozhodnutí splňují náležitosti dané ustanovením § 68 správního řádu (zákon č. 200/2004 Sb. v platném znění), včetně náležitostí týkajících se výroku správního rozhodnutí a že i tato žalobní námitka je proto nedůvodná.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat exekuční návrh.

V Ostravě dne 28. listopadu 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

předsedkyně senátu